

Medved in čebele.

Kačen medved prileze iz gozda iskat si živeža. Pride do ulnjaka in začne lizati med. Čebela to videč, vzleti iz ula in ga piči na uhó. To medveda takó razkači, da vse ule po tleh razmeče. A zdaj je še le pravo zadél! Vsi rôji se vánj zalelé in ga opikajo do krvavega. Medved začne bežati kolikor so ga nogé nesle. Zeló ga je sram in kesà se, da si je s svojim masčevanjem toliko sovražnikov nakopal.

Bolje krivico potrpeti, nego z masčevanjem sovražnika dražiti. Če bi bil medved jedni sami čebeli prizanesel, bi ne bile šle vse druge nad njega.

Najlepši časi.

Minka:

Kateri čas se v celem léti
Najljubši vam, sestrice, zdi? —
O tem katera razodéti
Menénje svoje hoče mi?

Anica:

Odgóvor jaz ti dádem, Mica! —
Najljubši je vzpomládi čas.
To óbče znana je resníca,
Naráve to spričúje kras!

To priča trávníkov zelénje,
V zelenem gaji petje ptíc,
Povsód prebújeno življenje
In drevja cvet in kinč cvetíc!

Minka:

Ti imaš prav — to je resníca!
Se tudi meni zdí takó.
Kaj deješ ti (kazaje Olgo) na tó, sestríca,
Se vjemaš z naju mislijo?

Olga:

Še ljubše zdí se mi polétje,
Po polji žito ko zori,
Ko prepelíce ljubko petje
Vesélja čute nam budí;

Ko zrélo žito veže v snópe,
Ko trava rósna se kosí
Ter spravlja se v visóke kópe, —
Ko vse se giblje, — kar živí!

Minka:

Takó je, Olga; res, polétje
Najlepši letnih časov je,
Saj kras vzpomládi, ptíchie petje
Le v času tem nahaja se.

Rôza:

Nikár! Brez dvombe čas jeséni
Najljubši in najlepši je;
Kar daje tá, tegà nobéni
Nam v letu celem ne dajé: